

Kateřina Látalová
Si tu m'attends je vais changer ta vie
le 30 novembre 2020

strana 20-21

Je ve mně zarostlý kus molasy. Zlomek jílovitého vápence, který občas zezelená. Tento materiál, který se ve stavebnictví používá už od středověku a ještě dnes je díky němu Fribourg jedno z nejzachovalejších gotických měst. Molasa, termín, který jsem si osvojil, abych jím mohl pojmenovat toto fribourgovské období, to naše. Meandry Sány, která rozděluje město. Bilingvní město na hranicích francouzsky a německy mluvícího Švýcarska. Město románu *Jonas*, ve kterém Jacques Chessex píše o hrdinovu mládí a o gymnáziu Saint-Michel. Město, do něhož je vtisknuto náboženství, tajemno a světelná smyslnost, tak jako je tomu ostatně i u textů tohoto velkého švýcarského spisovatele. Město mostů. Když jsem každý den čekal, až za mnou přijdeš ke břehu řeky, procházel jsem se po těch hlavních čtyřech – le pont de Saint-Jean, který vede k čtvrti de la Planche, le pont du Milieu, už z titulu svého názvu uprostřed města, le pont couvert de Berne, bezpochyby z nich všech nejhezčí, le pont de la Motta, který vede ke klášteru de la Maigrauge. Také jsem chodil vzdát hold mnohým fontánám, byly monumentální, někdy až vyumělkované, jako například Fontaine de la Fidélité, fontána Věrnosti, nad jejímž jménem se dnes musím pousmát. A všechno ostatní, ten vír, se kterým si nevím rady – moje sny o psaní, moje čtení Chessex, hradby, jezero a přehrada de Pérolles, výhled na město od kaple de Lorette, kapucínský klášter de Montorge, kam jsem chodíval zapalovat svíčky. Už nikdy spolu nepůjdeme poslouchat zpět Sány. Tak. Molasa shrnuje toto uzavřené období do sněžítka – co se s tím vším stane, až se ten obstarožní předmět rozbije?

Bude na to potřeba hodně času. Ale ta skutečnost je tu, jako důkaz. Navzdory obrazům, které na mě útočí. Chaos našich sentimentálních životů městských třicátníků nám často zastírá

Kateřina Látalová
Si tu m'attends je vais changer ta vie
le 30 novembre 2020

pohled. Oplakáváme ženy, které jedou vlakem, které nám nebyly souzeny, chvilkové vztahy, ženy, se kterými jsme si hráli na pár, abychom se té zvláštní věci, těm pocitům, které se literatura, hudba a kinematografie už tak dlouho snaží pečlivě popsat, zkusili přiblížit. Roky utíkají. Proklouzávají v proudech kalné vody. Ze všech těchto příběhů teď zbývá jen já, pevný bod mého života.

KOMENTÁŘ:

Dlouho jsem si hledala výraz „molasse“, nakonec jsem došla k tomuto termínu, který by se měl v češtině používat.

Nevím, jak zachovat význam „fontaines sculptées“. Myslím ale, že většina fontán je nějakým způsobem ozdobena sochami, proto možná není nutné tento význam nějak specifikovat. ANO, PŘÍP. „KAŠNY/ FONTÁNY SE SOCHAMI“?

U věty „Bude na to POTŘEBA hodně času“ nevím, jak vyjádřit předbudoucí čas v originálu. TAKTO DOBŘE

„Le constat“ z nějakého důvodu nechci přeložit jako „konstatování“, ale musím přiznat, že větě příliš nerozumím, nevím si tu rady.

K MOLASSE: je to homfonum k adj. „mollasse“, poddajný, ochablý, apatický (člověk), slaboch... U poslední věty (i jinde) se zdá, že odpovídá – vždy se shoduje se subst. ž. rodu: „période... molasse“; dalo by se uvažovat o nějaké explicitaci